

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A. M.

przeciwko P. S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2012 r.,

zażalenia pozwanego na orzeczenie o kosztach, zawarte w postanowieniu

Sądu Apelacyjnego

z dnia 29 czerwca 2011 r.,

- 1. uchyła zaskarżone postanowienie i zasądza od powódki na rzecz pozwanego 1497,20 (tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt siedem 0,20) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2011 r. w pkt 1 zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego, zmniejszając zasądzoną kwotę z 101 851,54 zł do kwoty 68 245,77 zł i zasądzając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 6 481 zł tytułem kosztów procesu, a w pkt 2 oddalił dalej idącą apelację pozwanego i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3 595,80 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego. Pozwany wniósł zażalenie na orzeczenie o kosztach zawarte w pkt 2 wyroku, twierdząc, że koszty te zostały przez Sąd błędnie rozliczone, gdyż prawidłowo, przy zastosowaniu art. 100 k.p.c., powinny one wynosić 1 497,20 zł, a nie 3 595,80 zł.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 29 czerwca 2011 r. na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie zawarte w pkt 2 wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 19 kwietnia 2011 r. i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 497,20 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego. Podkreślił, że zażalenie pozwanego jest oczywiście uzasadnione, bowiem przy rozliczaniu tych kosztów doszło do oczywistej pomyłki rachunkowej. Skoro nie ulega wątpliwości, że powód utrzymał się z żądaniem w 60%, to pomyłkę tę należało skorygować. Wobec oddalenia powództwa w 40% pozwanemu przy stosunkowym rozliczeniu kosztów należała się kwota $5\,093 + 2\,700 \times 40\% = 3\,117,20$ zł. Natomiast powódce należy się kwota $2\,700 \times 60\% = 1\,620$ zł. Różnica poniesionych kosztów wynosi zatem 1 497,20 zł i taka też kwota powinna być zasądzona w pkt 2 wyroku.

Pozwany wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 29 czerwca 2011 r., twierdząc, że prawidłowo, przy zastosowaniu art. 100 k.p.c., koszty postępowania apelacyjnego rzeczywiście powinny wynosić 1 497,20 zł, ale nie na rzecz powódki, tylko pozwanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście uzasadnione. Sąd Apelacyjny w zaskarżonym postanowieniu prawidłowo ustalił, że różnica poniesionych przez strony kosztów postępowania apelacyjnego wynosi 1 497,20 zł, ale nie na korzyść powódki – jak przyjął Sąd Apelacyjny – tylko na korzyść pozwanego. Zgodnie bowiem z art. 100

k.p.c., w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W niniejszej sprawie nie ulega zaś wątpliwości, że powódka w postępowaniu apelacyjnym poniosła koszty w wysokości 1 620 zł, a pozwany w wysokości 3 117,20 zł. Wynikająca stąd różnica podlega zatem zasądzeniu na rzecz pozwanego, a nie powódki.

Powódka nie może być obciążona kosztami postępowania zażaleniowego, ponieważ względy słuszności sprzeciwiają się ponoszeniu przez nią dalszych konsekwencji błędnego rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego o kosztach postępowania apelacyjnego.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁶ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).